

LESSUS
In Luctuosum

Beatissimum tamen Obitum

MATRONÆ

Sexūs Sui Virtutibus

Fulgidissima

BARBARÆ,

Nat.

CZIEREN-
BERGIÆ

VIRI

ADMODVM REVERENDI, AMPLISSIMI

CLARISSIMI

DOMINI

EPHRAIM
PRÆTORII,

Ministerii Orthodoxi Thoruniensis SENIORIS

Vigilantissimi,

Et ad Div. Mariæ Pastoris Meritissimi,

CONJUGIS Desideratissima,

Die 29. Martii. Octobr. piè ac placidè defunctæ,

Et pro More Temporis ad D. Georgii mox sepultæ,

post die 5. Novembr. in Aede B. Virginis

Christiano ritù & solennibus Ceremoniis cohonestatæ,

in Solatium DN. VIDUI, & Superstitum

Consanguineorum,

compositus

MINISTERIO THORUNIENSI.

THORUNII,

IMPRESIT JOHANNES NICOLAI, NOB. SENAT. ET GYMNASII TYPOGRAPHVS.

Rebus in adversis alios cum flectere possis,
 Solamenque agris addere pectoribus.
 Tenunc vix Ipsum, Senior Venerande valebis
 Solari, Conjux mortua quando pia est,
 Spiritus ergò DEI Te sancto robore firmet,
 Immissam possis ut tolerare crucem.
 Nos Senio & curis saturi comitabimur illam,
 Quando aderit nostris hora beata malis

In memoriam beatissimæ Domine Matronæ
 & solatium Adm. Rever. Domini Vidui pa-
 ri dolore affectus viduus.

Michael Ringeltaube
 Eccl. sices ultra Quinquagenarius.

Odor! Imperium quam quæso Mortis acerbum
 Et durum est! omnes ad sua regna rapit.
 BARBARA Virtutis veræ & Pietatis imago,
 Totius cætus foemineique decor,
 Candori Probitas, & rara modestia juncta,
 Certatim hoc pectus perpolière pium;
 Nec tamen, ah! valuit durum intervertere fatum,
 Quin potius Mortis jura tremenda subit,
 Dura quidem res est, fateor, concordia corda
 Scindier, unanimes disloçiari animas;
 Cum tamen ista DEI semper sint signa benigni,
 Sistendus mæror, quo laceraris, erit.
 Edimur, egredimur: sacro velut ipse fateris
 In suggestu, homines edimur, egredimur.

In honorem beatæ D. fundæ & Solatium mæ-
 stissimi Dn. Vidui, Collegæ honoratissimi,
 ευπαρουσεν fecit, Salutem, Sanitatem, Patien-
 tiam sub cruce decumana Christianam, &
 Consolationis divinæ amplitudinem ελογα-
 διος p.

GODOFREDUS WEISSIUS.
 ad D. Mar. Eccl. sices.

*Colloquium tristissimi Domini vidui atque conjugis
 ejus piæ defunctæ:*

Omnia contenens Mundi terrena, JHOVAM
 Dilexisti mecum mente, fideque pia!
 Pectore te mæsto cur non dulcissima conjux
 Deplorem? fidam semper amore mihi
 Heu mortem diram, cheu mortis flebile telum,
 Ex ulnis mihi quæ dulce cor hocce rapit!
 O me infelicem palmis nunc pectora tundam
 Cogor; cum luctus omnia plena malis.
 Undique me miserum circumstant mille pericla,
 Grande crucis semper, tangit & angit onus.

Jam

Jam sum rapta Tibi per mortem chare MARITE,
 Quando emigrandi mobile tempus adest,
 Ulque adeo magna fletu mea funera luges:
 Horror te, mittas frililitæ lacrymas.
 Est caro mortalis mortali semine creta:
 Transit & in Senio temporis umbra fugax.
 Temnere nolito decreta adamantina mortis;
 Sic visum credens esse memento DEO.
 Vixeram interris fortunæ turbine pressa,
 Jam cælo vivo, nulla pericla timens.
 Auxietas ubi cuncta fugit, lacrumaque dolores,
 Est ubi vera quies, est ubi tua salus.
 Omni nuncque vale vale opto tempore sanus;
 Teque videbo choro, meque videbis ovans.
 Blanda fuere mihi mala tecum ferre theatra;
 Jam te dilectam mors inimica rapit!
 Attamen hoc placuit Domino sic: est bene factum,
 Quæ fuit (Ah!) Domini, næ benefacta, manus.
 Altera pars terræ commissa, sed altera cælo,
 Judicio junctim quæque redibit ovans.
 O nos felices tantiquos æstimat ævo,
 Et quibus ætherea sede parata loca!
 Tu pœana novum cantas jam pectore dulci,
 JHOVAM concelebras, Aligerumque choro,
 Regnes perpetuo cœli sede triumphans
 Et victrix capias calica ferra pia.
 Hoc precor atque opto tristi tibi pectore toto:
 In cælo vivas gaudia summa tenens.

Cond. lens apposuit

MARTINUS OLOFF,

Eccl. sices Pol. ad D. M.

Was ist das Leben hier? Nur eine Wanderschaft/
 Mit Sorgen Müh/ und Angst bis an das Grab be-
 hafft:
 Da findet sich erst die Ruh/ und fänget an das Leben
 Das Gott den Seinigen versprochen hat zugeben.
 Nach diesem hat sich stets gesehnt der fromme Geist/
 Des Körpers/ der nunmehr zu seinem Grabe reist:
 Solch Seufzen hat auch bald der höchste Gott erhört/
 Und diejer lieben Seel die Seeligkeit gewöhret.
 Derselbe woll auch nun versüssen ihre Pein/
 Die über diesen Fall von Herzen traurig sein/
 Daß Sie in Gottes Rath auch geben ihren Willen/
 Der wird ihr Herzenleid mit Freuden wieder stillen.

Zu letzten Ehren seiner wehrten Fr. Gefatterin auch
 zu Trost J. G. W. dem Herrn v. mori, setzte dieses
 in epl. unter vielen Geschäften auff
 SAMUEL Schönmaldt/
 Eccl. sices zur H. Dreifaltigkeit.

Quæ pietate DEUM coluit, charumquæ Maritum,
Et cunctis grato dedita corde fuit.
Hæc moritur subito, post se grandemque relinquens
Mœrorem terra contumulatur humo.
Hinc *Senior* noster queriturque doletque Maritam
Amisſam, mœſtæ ſubſidiumque domus.
Sed cohibe luctum, *Senior Venerande*, Marita
Non perit, præiit ſoſpes ad aſtra poli.
Te modo Sancta Trias longævus ſervet in annos,
Ut poſſis Sancti munus obire DEI.

Compatiens ſcripſit
CHRISTOPHORUS RAZKI.
Eccleſ. ad S. Georg. polon.

Vir multum *venerande*, tuas expendo querelas,
Juſti cui nunquam cauſa doloris abeſt.
Cauſa doloris adeſt juſti, nam nobile germen
Virtutum in tumulo membra caduca locat.
Ante diem moritur tibi conjux, fœmina clara,
Fœminei exemplum lumen honosque chori.
Et vulgo notum: Magnâ probitate decoram
Uxorem ſociam perdis & inde doles.
Hujus cernebas concludi lumina vinclis,
Auxiliatrices arque ſtupere manus.
Quive leves fuerant mandanti ad cuncta parati,
Spectaſti exſangves obriguſſe pedes.
Attamen haud nimium doleas! divina voluntas
Præſcribat verum conſtituiſſe modum.
Ergo voluntati patiens ſuccumbe Iehovæ,
Mulebit vulnus, tollet & ipſe datum.

Condolentiæ & conſolationis gratiâ ſudie
DANIEL KOEHLER, Eccleſiaſtes ad D. Mariæ.

Non mea, non hominum, fiat tua, CHRISTE, Voluntas.
MATRONE hoc DIÆ nobile Lemna fuit.
Decumbens dixit: fiat tua, Chriſte, Voluntas:
Sic onus immenſum, perleve, dulce fuit.
Et moriens gemuit, fiat tua, CHRISTE, Voluntas,
Extremo clauſit ſic ſua fata die.
Omnipotens DOMINUS noſtrum MYSTAM SENIOREM
Conſervet ſanum, proſperitate beæ.

Hæc debiti honoris ergo, Pie defunctæ Mariæ Dn. SENIORIS
venerandi Miniſterii noſtri apponere voluit ac debuit
GODOFREDUS CHOLEVIUS
Eccleſ. Grembocinenſis Rogovienſis & Lubicenſis.

Petiſerum parcit propiori ſæpe periculum,
Qui procul, id forſan tutus adire ſolet.
Quam cum funeribus curas de more ſepulchro
Uxorem tradi, Vir Reverende, Tuam,
Nunquam cum multis habuit commercia; morbo
Concepto exſtinctæ eſt virus habente tamen.
Peſte venenata qui ſervis proximus ægris,
Integer has celebras funeris exequias.
Te DEUS, ac alios, qui conſolantur euntes
In ſinem, ſerves peſte furente, diu.

Condolens apprecatur
JOHANNES HELD, Paſt. Gurk.

6870